

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanih, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zjutrajje izdaje opoldne, večerje izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilagami ter s „Kažipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gl. 6-60
 pol leta 6 „ 60 „ „ 3-30
 četrt leta 3 „ 40 „ „ 1-20
 Posamično št. vsilke stanejo 10 vin.

Naročnino prejema upravništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solški ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu delia Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo
 se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.
 Dopis naj se pošilja le uredništvu.
 Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Oglaš in poslanice
 so računajo po pet- vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.
 Naročnino in oglaš je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 8 pol ter stane vsako leto 1 gl. 80 kr. — Oglaš v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. pet- vrstic.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zai.

Dr. Gredolčić v „centrumu“.

V Gorici, d 6. febr. 1901

Nekdaj je hodil z drugimi rodoljubi in delavnimi možmi po potu napredka, svobode, in se deležil narodnostnega boja goriskih Slovencev. S tega pota so ga začeli spravljati mladi možje v črnih suknjah z novim evangelijem „krščanskega socializma“ v rokah. Ako je bila le prilika, so ga odlegovali rodoljubom ter boju za narodnost goriskih Slovencev. Privajal se je temu novemu evangeliju, začel mrziti druge rodoljube ter se jim zvijati, ko pa je prisel v deželo visok gospod z visoko kapo na glavi, je bil mož „zrel“. Vito je imel v sebi „pravo“ krščanstvo, katero pozna le samo sebe ter išče povsodi le samo sebe. Podučen je bil, da le krščanstvo mora biti povsodi v splošnem življenju na prvem mestu, da narodnost je le nekaka postranska reč.

Prevel se je in docela obrnil hrbet potu napredka, svobode in narodnostnemu boju goriskih Slovencev. Krenil je drugam, na druga pota. Jezilo ga je le to, da ni mogel potegniti za sabo vseh tistih, ki so mu nekdanj slepo zaupali, in zato se je lotil po ligurijanski morali, katero zna izvrstno, preganjanja neljubih mu oseb. Letele so bombe, strele, rabilo se je to orožje in ono, ali nič ni izdalo. Iskal je zaveze pri naših najhujših narodnih nasprotnikih. Našel jo je po splošni kapitulaciji, in videli smo ga pomiznega slugo glavarja naših narodnih zatiralecev, ko je stoječ na braniku za naše narodne pravice za ta j! svoj materinski jezik! Ker je zadeval ob vedno večji odpor v narodu, kateri je gledal nekdanj vnanj kakor v Boga v cerkvi, se je polotil z nova preganjanja. Letal je okoli sodnij, se sladko smejal po sodni dvorani, ali opravil ni nič.

Za vse nečuvene spletkarije, za delovanje proti interesom našega naroda, pa je prisel dan sodbe. Strašna je bil ta dan, ali naš narod je srečno izbojeval bitko. Dne 3. januarja t. l. je bil obsojen spletkar in z njim tista črna garda, katera mu zapoveduje, kajti njegov prejšnji absolutizem je bil šel dotle že zdavnaj rakom živžgat.

Prekanil pa je svoj rod, zatekel se po pomoč k sosedom, in sedaj je drsal od kraja na Dunaj. Po čudnih potih je hodil mož,

usoda ga je vrtela okoli in okoli, slednjic ga je zasukala proti „centrumu“, in današnji dan ga vidimo na Dunaju v „centrumu“ kroga, kateri je zarisal okoli sebe kot komandant sam visoki sorodnik sv. Duha! — — —

Neizpodbitno dejstvo je, da dr. Gredolčić ni slovenski poslanec. Slovenski narod ga je obsodil, na Dunaj so ga poslali — klerikalni Lah! Torej že a priori ne spada v klub, ki bi bil zasnovan na narodni podlagi, in, ker je podvrženec kardinala, zagledal sodi le v tak klub, kjer ima prevladavati samo „krščanstvo“, v podrejeni vrsti tisto proslulo klerikalno gospodarstvo, o kaki narodnosti pa ni ne duha ne sluha.

Klerikalci so sploh brezdomovinci in breznarodovci, njim je le za krščanstvo, ker v njega senci so absolutni gospodarji. Radi tega tudi je osnoval dr. Šustersič svoj klub, kateri noče ničesar takega za podlago, kar bi dihalo po narodnosti. „Slovanski centrum“ se je pokazal tu kot pravo signaturo klerikalnega programa. Mi Jugoslovani pa nujno potrebujemo kluba, v katerem bodo sedeli možje, ki se bodo brigali tudi za našo narodnost. Mi nujno potrebujemo na Dunaju zastopnikov, ki bodo pripravljene, potegovati se za naše narodne pravice, za veljavo našega jezika ter stati trdno na braniku proti raznarodovanju, katero se vrši uprav sistematično „od zgoraj“ po naših južnih deželah. Tako nalogo bo imel „Hrvatsko-slovenski klub“, ali take naloge nima „Slovanski centrum“.

Nekdanji „ljubljenec naroda“, ki je kapituliral svoj čas pred lisjakom dr. Pajerjem, vrgel od sebe narodnost v deželni hiši, se z nova zvezal z dr. Pajerjem za časa državno-zborske volitve, sedi danes v „Slovanskem centru“, v klubu brezdomovincev, breznarodovcev. Breznaroden je doma, breznarodna je njegova „Gorica“, kaj more biti potem na Dunaju naroden? Nikakor ne!

Rodoljubi, tu vidite, kam tira klerikalna politika naš narod. V naročje tujstva in pod črno komando!

Tisti možje pa, ki v mali četi dero se slepo za dr. Gredolčićem ter se trkajo na prsi, da so pravi rodoljubi, naj si ogledajo sliko dr. Gredolčića „v centru“. Morda se jim zbudijo vest, da spoznajo, kaj in kje je

pravo rodoljubje ter kje — breznarodnost, kateri stranki je pri srcu napredek naroda in kateri je mar le za svojo komando in nazadnjastvo. — Slika dr. Gredolčića v „centrumu“ kaže to jasno. — — —

Dopisi.

Iz Brd, dne 4. februarja 1901. — Prav razveselil sem se bil, prečitavši v zadnji „Soci“ oklic na somišljenike radi volitev v razne zastope. Hvalevredno in jako koristno je, da narodno-napredna stranka se povsodi za vse zanima, kajti ona ima najboljšo moč z dežele na svoji strani, tako da izvolitev naprednjakov vže a priori jamči za dobro delovanje.

Saj je tudi naravno, da le razsoden, odločen in prost mož more uspešno delovati in kaj doseči, in to so naši ljudje; človek, ki je odvisen od nunca, ki ga mora vedno in v vsem dovoljenja in razsvetljenja prositi, tak ne tiče v javno življenje.

Na gospodarskem polju rabimo pravih mož ne pa harlekinov.

Ravno sedaj pri predstojecih volitvah v čestni odbor bi bilo želeli, da se obrne v tem na bolje, kajti način, po katerem se je sedaj gospodarilo in delalo, je škodljiv splošnemu blagru in zahteva korenite izpremembe.

Zadnja „Gorica“ priporoča v čest. odbor pametnih gospodarjev, steje pa k tem najbrže večino svojih privržencev, ki so sedaj tu odločevali.

Naša dežela je dovolj izmolžena in ne rabi več takih „pametnih gospodarjev“, ki so v šestih letih 60.000 K pameti in previdnosti vporabili, ne da bi bili s tem kaj posebnega dosegli, nego da so davkoplačevalce z novimi dokladami obremenili.

Ko je bil v predzadnji dobi velezaslužen g. And. Kocjančič, veleposestnik v Podgori, za predsednika v čestnem odboru, se je več nego sedaj gradilo in delalo in ceste so bile vedno v dobrem stanju; sedaj pa je čuti vedno le pritožbe!

Takrat so bile občine po primeri potreb razdeljene v štiri razrede in so plačevale po 4%, 8%, 16% in 24% doklade, sedaj pa plačujejo vse po 21%.

Malo na boljem so sicer občine, ki so bile prej v I. razredu; a za to pa morajo

druge tem globokeje v zep seči, da pokrijejo ta mali razloček od 3% in donesejo lep donesek 10.000 K na leto več, katerih prej ni bilo treba.

Kam gre sedaj ves ta denar? Seveda „pametni gospodarji“ rabijo za vsako malenkost strokovnjake, komisije se vrše, za delo jih opeharjajo, ker sami nič ne razumejo, tako pa se topi denar; ti, kmet, pa plačaj, molci in voli take može, ki ti jih modra nuncova glavica izbere!

Ali ne obupaj še, odbor stranke delavnih in razumnih mož je tu, njej zaupaj, zanjo voli, ker ona dela iz tebe za te, ne pa iz sebe za se, kakor se to godi pri klerikalcih.

Tu se ne hije boj za načela in osebe, tu gre za javen blagor, za vaš dobrobit. Otrsite se predsodkov, opustite hlapčevanje, postavite može v vrsto delavcev, ne pa podrepanike, ki prodajajo narodnost, ki zrtvujejo naše koristi, le da sebi ohranijo nadvlado in si polnijo žepo.

Kraševci so vam v tem oziru z dobrim izgledom prednjačili in v ta važni zastop naprednjake volili ter sijajno zmagali. Čast in hvala jim! Če bode treba, se v kratkem oglašim z novimi podatki.

M c.

Iz Podgore, dne 3. februarja 1901. — Zadnja „Gorica“ je naprtila našim občinarjem za pretekla praznika iz Pevme „Pudding et chauteau“ po naše „budin in soto“. Ker obstoji pa „soto“ iz samih smradljivih lažij in predbacivanj, in ker je tudi Budin nezavžiten, zahvaljujemo se jej z ozirrom na bližajote se občinske volitve za to „rihto“, ker hočemo pri teh z zdravim želodcem nastopiti.

Gosp. dopisnik! Pršli ste sicer kasno s svojim „popravkom“, a vsejedno prezgodaj, kajti vtisi zadnjih volitev so nam še živo v spominu!

Vi ste v svojem dopisu vedoma in nesramno lagali! Ako pa vas ni bilo pri volitvah, obrnite se na res miroljubne svoje pristase, v prvi vrsti na „prečastuega“ gosp. Budina samega, apelujte na njegovo poštenost in odkritosrčnost, in vprašajte ga, ali ga ni g. komisar prosil in rotil, naj se odstrani iz dvorane, ali mu ni pretil, da ga da aretirati, ali ga ni nazadnje njegov pristasa s pomočjo orožnikov ven vrgel, ali ni pred dvorano

- 61 -

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.

II. del.

I.

Vinicija je prebudila občutljiva bolečina. V prvem hipu ni mogel razumeti, kje je in kaj se godi z njim. V glavi mu je šumelo in pred očmi se mu je razprostirala nekaka megla. Polagoma se mu je vračala zavest; konečno pa je videl kakor v megli tri osebe, sklonjene nad njim. Dve je poznal. Jeden je bil Urso, drugi pa oni stavec, katerega je prekotatil, ko je hotel odnesti Ligijo. Tretji pa mu je bil popolnoma tuj; držal ga je za levo roko in tipajoč jo od lakta do rame, delal mu take bolečine, da je Vinicij, pomislivši, da je to nekakšno maščevanje, zakričal skozi stisneno zobe:

»Ubijte me!«

Toda oni se niso zmenili za njegove besede, kakor bi jih niti ne bili slišali, ter jih smatrali zgolj za navadno stokanje. Urso, na čegar groznem barbarskem licu je bilo opaziti skrb, je držal kose belega platna, raztrgane na dolge pasove. Stavec spregovi prvi ter vpraša Glauka, ki je uravnaval Vinicijevo roko:

»Glauko, ali si gotov, da rana na glavi ni smrtna?«

»Da, splošnovani Krispin,« odvrne Glauko. Bil sem suženj na ladiji in, bivajoč potem v Neapolju,

sem ozdravil dokaj ran, da sem z darovi, katere sem prejel za to, konečno odkupil sebe in svoje... Rana na glavi je lahka. Ko je ta človek (in pokimal je z glavo na Urso) odvezl mladeniču dekle ter ga treščil proti zidu, se je mladenič pri svojem padcu prestrigel z roko, katero si je zlomil ter si s tem rešil glavo in — življenje.«

»Marsikaterega brata si že obvezal,« reče Krispin »ter sloviš kot izkušen zdravnik. Radi tega sem poslal Urso po tebe.«

»Kateri mi je potoma priznal, da je bil včeraj pripravljen, umoriti me.«

»Toda še poprej je priznal svojo nakano meni, in jaz, ki poznam tebe in tvojo ljubezen do Kristusa, sem mu raztolmačil, da nisi izdajalec, marveč je to le oni tujec, ki ga je hotel zapeljati k ubojstvu.«

»Bil je to hudobni duh, jaz pa sem ga smatral za angela,« odvrne Urso ter globoko vzdihne.

»Drugokrat mi to poveš; sedaj je treba misliti na ranjenca.«

Po teh besedah je jel znovič ravnati Vinicijevo roko, kateri je navzlic temu, da mu je Krispin močil z vodo obraz, neprestano omedleval. To je bilo zanj tudi sreča, da ni čutil bolečin na roki, katero mu je Glauko položil med dve izdolbeni deščici ter jo potem urno in krepko povezal, da je ni bilo moči ganiti.

Po dovršeni operaciji se je zbudil ter zagledal nad seboj Ligijo.

Stala je tesno poleg njegove postelje, držeč pred seboj skledo z vodo, v katero je Glauko sedaj pa sedaj namakal gobo ter močil z njo Vinicijevo glavo.

Vinicij ni verjel svojim očem. Zdelo se mu je, da je to sin, ali da mu vročnica stavi pred oči drago prikazen. Še le čez nekaj časa je zašepetal:

»Ligija!«

Skleda jej je strepetala v rokah, ko je začela njegov glas; vsekako pa ga je pogledala z očmi, polnimi žalosti.

»Mir bodi s teboj!« mu odvrne potihoma.

On pa jo je uporno gledal, kakor bi si hotel napolniti svoje srenice s tem pogledom, da bi mu v njih ostala njena slika tudi takrat, kadar zakrije trepalnice. Zrl je njeno lice, bledejšo in bolj shujšano nego je bilo poprej, zrl temne njene lase in ravno obleko, ki se ni razlikovala od obleke preproste delavke. Gledal jo je tako presunljivo, da je pod vplivom njegovih pogledov njeno belo čelo začelo zalivati rudečica. In zopet si je domislil, da jo ljubi nad vse, da te blelosti in shujšanosti je kriv on, ker jo je zapodil iz hiše, kjer so jo ljubili in jo je obkoljevalo izobilje, da jo je prognal v to hišico in v ta plašč iz temne volne.

A vendar si je želel, da bi jo mogel obleči z najdražjimi tkaninami in odličiti z vsemi dragotinami sveta; radi tega se ga je polastilo kesanje, pomilovanje in taka žalost, da bi jej bil padel k nogam, ako bi se bil mogel ganiti.

»Ligija,« jej je dejal, »ti nisi dopustila, da bi me ubili.«

»Ona pa mu odvrne nežno:

»Naj ti Bog povrne zdravje!«

(Dalje pride.)

ščeval ljudstva, čeprav je pred hipom trdil, da se ne upa ven?!

Vprašajte ga, ali ni bilo od njegove strani nobene agitacije, podpihovanja, strahovanja in zeganja, ali ni bil radi svojega obnašanja v IV. kuriji iz volilnega lista črtan; le vprašajte ga, in ako ima le trohico istega, kar se imenuje poštenost in odkritosrčnost, poreče vam:

„Da, res, tako je bilo!“

Vprašajte ga nadalje, kako je kaj z zavarovalnico v Pevni, ali ni prišel tam v navskrižje z kazenskim zakonom, in če je, potem pojasnite nam kaj več! Ali občinske volitve so pred durmi, tu je treba malo zakrivati Budina, ali zastoj! On je res tak, kakor je bil opisan; breznačajan farizej in hinavski jezuit, prava cvetka lignorjanske morale!

„Šoto“ pa je prepoln lažij in obrekovanja, toraj nezaviljiv, le obdržite za se to sladčico! Dobro naj vam tekne!

Iz Bovca, dne 1. februarja 1901. — V 4. štev. „Prin. Lista“ se je spravila „za kratek čas“ neka bovška klerikalna korifeja na neko čitalniško pevko, katera je pričela šele pred nekaj meseci obiskovati pevke vaje. V dopisu jo smeši, da ne pozna not, a vendar že poje. Radovednost Bovčanov je zdaj, kdo izmed bovških klerikalcev si upa reči: „jaz poznam note, ali jaz poznam boljše note nego omenjena pevka!“ (izvemši kaplana). Dokaz imamo pač vsako nedeljo, kako dobro se naši klerikalci „uen poznajo ne note“ a še bolj „gvisno trofjo“, da ni „fous šlimce“ slišati med celo sv. mašo. Bovec mora biti ponosen na tak pevski zbor, kakor je sedaj v cerkvi. O jerum — jerum!

Resnici na ljubo moramo povedati, da oni govor, ki ga navaja „Prismojeni List“, je popolnoma izmišljen, torej laž, ki ima hudoben in zloben namen, čitalnične pevke oplasiti, da bi ne hodile več k pevskim vajam v čitalnico ter da bi se ne mogla čitalnica ponasati s pevskim zborom. Ne boš, Joža!

Dotična pevka je hči pošlene stare bovške rodovine, katera je dala že marsikateri hiši pridno in skrbno gospodinjjo. Ali se znabiti ne sme izvezbati kmetska deklica v petji? Znabiti je to prepovedano v kakem paragrafu krščanskega socijalizma?!

V zadoščenje jej bodi, da se klerikalci sami sramujejo onega dopisa, češ, saj to so naprednjaki pisali, ne pa kateri izmed nas. (Pač na prvo laž se krščanska!) Gosp. Abram, tu je vaše polje, naučite ljudi resnico govoriti in pisati!

Učenci so pač vredni svojega mojstra. Lahko ste na nje ponosni! Zapomnite si pa to, da naših pevkinj ne bomo nikomur pustili, da bi jih smešil ali grdil v javnosti bodisi kdorkoli.

Ako vas je volja tako nadaljevati, odpremo mi vrata kroniki skandalov o raznih krščanskih „nad-lagah“ (znabiti tudi pod-).

Večletni cerkveni in čitalnični pevec.

Pontkve, dne 1. februarja 1901. — Cenjeni gospod urednik! Dovolite, da Vam poročam sledeče: St. Vidškogorski nunc ne more nikakor preboleti blamaže, katero je doživel pri volitvah volilnih mož. Na vse mogoče načine se trudi, da bi te preklicane „brezverce“ zopet spreobrnil v krotke njemu poslušne ovčice. V cerkvi niso tamošnji farani že lep čas slišali božje besede, ampak samo tisto nesrečno politiko: udrihanje po „Soci“ in „Primorceu“ in po narodno-napredni stranki. V spovednici nunc vsakega vpraša, s katero stranko je volil; govori se, da je že več naših somišljenikov odšlo iz spovednice brez odveze.

Prisle so bile v farovž 3 ženske z namenom, da bi jim nunc dal tiste škapulirje; nuncu se pa ni nič mudilo s škapulirjem, ampak začel jim je klobasariti na dolgo in široko, kako nevarna je narodno-napredna stranka katoliški cerkvi, sv. veri itd. Dotične ženske so ugovarjale: da pravijo naprednjaki, da ni to nič zoper sv. vero. Gosp. nunc se je pa strašno razhudil, rekoč: ne verujte jim, lumpi, brezverci vsi, kateri hočejo zatreli sv. vero. Priporočal jim je: delujte, preobrnite brezverce, če le enega spreobrnete, boste imele več zasluženja pred Bogom kakor da bi še toliko rožnih vencev izmoliše. Močno ima nunc „Sočo“ in „Primorcea“ v zelodcu, na vse pretege se dere: proč s „Sočo“, proč s „Primorcem“, „Slovenca“ si naročite, kateri je pisan na katoliški podlagi.

Dotični nunc se tudi grozi, da bo pri deželnozborskih volitvah deloval na vso moč.

Rekel je: ne bojim se nobene zamere, delal bodem na vso moč, da pridejo dobri katoliški možje v deželni zbor. — Tako dela on, ali mu ne verjamemo, ker imamo še pamet v glavi, in ker vidimo dobro, kdo je proti veri! — Mi „brezverci“ nismo proti veri, pač pa so tisti, ki nas sleparijo, da je v nevarnosti, ko ni res. — Pri volitvah v deželni zbor se že vidimo. Naj se lepo potrudijo nunc, mi se potrudimo tudi in poskrbimo tudi po svoji moči, da bodo izvoljeni naši napredni možje ne pa nunčevi podrepniki.

Iz Cerkna, dne 29. januarja 1901. — Od vas imenovani „Apostol“ se zahvaljujem dopisniku „Gorice“ od dne 26. t. m. št. 7., kakor že leto dnij imenovani „Apostol Andrej“ v „Goričinem“ dopisu od 19. jan. 1900, št. 6. Čudno se mora dozdeti vsakemu čitatelju, da jaz tako nizkega stanu preskočim toliko kaplanov, kuratarjev, fajmoštrov, dekanov et cetera do kardinala in apostola. To se reče: naglo duhovske šarže prekoračiti in preskočiti, pa brez črnih sol!

Priporočiti se mi je dopisniku „Gorice“, da bi vsaj toliko dober bil, da bi kardinalu Missiji poročal, da mi odstopi vsaj par mesecev svojo plačo, da bi jaz ubogi „Apostol“ moj dolg pokrili v cerkljanski „Hranilnici in posojilnici“.

Prosim Vas, gospod dekan Muravec v Cerknem, da ne bodete nevoščljiv radi mojega naglega „beferdranja“ in šarže. Prosim pa tudi vso cerkljansko inteligenco, naj le napreduje s tako lepimi in jasnimi imeni naše borne garde!

Gotovo ste slišali ali celo učili svetopisemski izrek: „Kdor seje veter, žanje vihar.“ — Boljši za vas; pomenljive besede! — Pametnejši odneha. — Z vsem spostovanjem udani „Apostol“ Andrej Ob ed.

Iz Vel. Zabelj, 3. februarja 1901. — „Soča“ od 12. prel. m. je našega g. nunca hudo razjezila, g. župnika pa menda užalila! Pardon! Ne našega, ampak tistega majhnega, kateri hodi iz Sv. Križa k nam navadno imet sv. mašo. Da, tako ga je „razjezila“, da je moral se v cerkvi nekaj omeniti o njej.

Ko je skončal pridigo, je začel nekam tako-le:

Slišal sem, da je včeraj hodil tukaj po občini neki capin. Ljudje moji! Nikar ne jemljite pod streho takih capinov, zapodite jih in z njimi nič ne občujete! Kaj je temu vzrok, da se taki hujskači klatijo po občini, nič drugega, kristijani moji, kakor tisti brezverski, umazani, ničvredni časniki, kateri blatijo nas duhovnike, da, še celo vašo občino, češ, da pristopite k pravoslavju. Dopisniku bi morali prepričati take dopise, vi občinski možje, ker tak je brezverec, tak ni pravi kristijan, itd.

Slučajno sem se ozrl na sv. Florjana, in zdelo se mi je, kakor da se mi lože, ker ni bil doslej vaju, poslušati ne o časnikih, ne o brezvercih, ne o capinih. No, se že privadi.

Dan sv. Blaža, katerega altar imamo v naši cerkvi, je imel pa druge klobasarije. Na dnevnem redu so bili plesalci, brezverci in pravoslavje, le o sv. Blažu še črnil ni. No, ko bi hotel vse to razkladati, ni zadosti cela stran „Soče“. Omenim naj le to, kaj nameravajo naprednjaki s to pravoslavno vero po grškem obredu. Rekel je:

Ti brezverci hočejo v prvi vrsti zatreli katoliško cerkev, potem pa napraviti razkol med slovenskim narodom. Ako to dovolite, nas kmalu podjarmijo drugi narodi, in mi postanemo kakor njih sužnji. Ali ni to smešno? Za narod se postavljamo, za pravo vero, in s tem bodemo podjarmljeni od drugih narodov! To morate povedati kakemu od šestnajstega stoletja, ne pa nam. Tako je, gospodine, in nič drugače!

Povedati moram čitateljem „Soče“, kdo je bil tisti „capin“, ki je bil v naši občini! Naša občina se je pismeno obrnila do Ricmanj, naj dovoli tamkajnje županstvo poslati pojasnila o tej naši veri po grškem obredu. Nato je menda prišel neki učen mož, kateri je stvar pojasnil. Ali za sedaj mora biti stvar še tajna. — No, in ta mu je bil „capin“, mogoče je bil pa najboljši človek! Marsikateri bi vprašal, zakaj naj bode stvar tajna!

Stvar je ta: Ko so naši občinski možje oznanili nadškofiji, kaj nameravajo, so dobili odgovor, naj nikar ne delajo tega, ker v enem mesecu se jim stvar spravi na dan! Tega meseca pričakujemo. Potem damo pa stvar v javnost.

Tudi so se naši možaki pritožili pri škofiji, da naš župnik predrago računa itd., kakor nismo se nikdar plačevali! Ali tudi to je znal naš kardinal dobro zagovarjati! Vrana vrani pač ne skluje očij. Prihodnjic kaj več.

„Brezverec“ na katoliški podlagi.

Iz Lokavca, dne 31. januarja 1901. — Dve leti je že minulo, odkar se je vršil pri Rebku shod za ustanovitev za naš kraj toli potrebne zavarovalnice za govejo živino. Ali se danes nimamo nič od tega shoda. Kdo je kriv?

Huda borba je bila v l. 1892. in 1893., da smo pridobili našemu Jožetu županski stolec, po katerem je toliko hrepenel, in tudi sam hočil v hiše, agitiral za se. Takrat je bilo vsakovrstnih obljub, katere čakajo pa še vedno — izpolnitve.

„Primojduška“ je dejal, „da v eni dobi mojega županovanja mora biti dovršena cesta iz Lokavca v Ajdovščino.“ Ali sedaj šele, ko je preteklo že toliko časa, jo je spravil komaj na papir, da jo ponese dr. Gredolčić v žepu na Dunaj in dobi zanje državno podporo. Pa saj se mu ne mudi. Pri vsaki volitvi jo rabi, in tako mu pride prav tudi spomladi pri občinskih volitvah. — Nas Jožek in dr. Gredolčić sta si v tem nekako enaka. Jožek nam obljubuje pred volitvami cesto, Gredolčić pa železnico...

Mi ne vidimo drugega napredka sedanjega župana nego le to, da nam je spravil cesto na papir ter nam naklonil občinskega ubožca R., ki reva več hoditi ne more, vsaki dan k drugi hiši na hrano.

Umestno bi bilo od g. župana, da prepove svojemu petolizniku, kleriklavcu prešičev, dajenja vendar enkrat vezati otrobe po krmah o njegovih zaslugah, ker jih ni. Svetujemo Jožku, da gre v pokoj, Caheju delat kratek čas v Gorico, ker le Cahej je Caheja vreden; tako bi imel dr. Gredolčić dva penzionista pri sebi. „Lucifer“.

Iz Rihemberga. — Blagovolite sprejeti par vrstic iz Rihemberga! Nas g. župnik je praznoval lansko leto zlato mašo. Letos so ga nekateri napravljali, da bi priredil kak obed. Ali on ni bil za to, marveč se je odločil, da za tekoče leto 1901. ni potreba nobenemu faranu vpisati si knjig družbe sv. Mohora, ker bode on daroval vsem rihemberškimi občinarjem knjige. Izrazil se je tudi, da on nima stranke, da njemu so vsi enaki, da on nima nobenega „liberalca“ v svoji fari, da on vse ljubi kot verne kristijane.

Zategadel kličemo, ako ostane g. župnik tako nadalje, kakor je povedano gori: Bog ga ohrani še mnoga leta!

(Opomba uredništva: Dopis priobčujemo na izrecno željo g. dopisnika.)

Škrbina, dne 3. februarja 1901. — Dragi čitatelj! Nimam novic, ki bi zanimale splošno „Sočane“ in se moram omejiti le na naše domače razmere. Peč nekaj tedni je pisal „Prismojeni List“, da v Škrbini se je zapilo o državnozborskih volitvah 400 K; kako je prišel ta list do tega računa, nam je dobro znano, kajti gospod Pavlica — ne vem oče ali sin — je prišel precej dan po volitvi h g. županu po račun, da ga pošlje „Prismojencu“ v Gorico na občno razpolago. Ni mi znano, kako je „Prismojeni List“ došel do takega računa in le iz te okolnosti sklepam, da je bil račun zelo natančen, ker g. župan dobro zna, koliko taki „spasi“ stanejo, ker klerikalna klika je bila tudi toliko, da znaša njih račun približno tudi 400 K, a niso pili vsi ampak le „ta visi glave“, misleč, da vboгим škoduje, ako preveč pijejo. Res je, da stvar je vže zastarela, a vendar je boljše: enkrat kakor nikdar! M — —

Naša vas je majhna, in g. župan ima jako lehak posel, da vzdržuje policijski red, a vendar ni temu popolnoma kos. Danes se je zljubilo gosp. županu, da se je nekoliko osmesil, ter mu je dolg čas, posebno pa zvečer — ?

Nas g. župan hodi namreč v snubo, in ker smo mi škrbinski mladenci to izvedeli, smo mu pripravili „podoknico“ v nadi, da nam gotovo vrže petak v dar. A glej, kaj se je zgodilo! Mesto daru povabil nas je v občinsko pisarno, da nas bode kaznoval radi posvečenega razgrajenja, a zajec mu je pot pretekel s tem, da g. svetovalec, podžupanov ni bilo razun enega k razpravi in stvar je ostala mrtva, dasi nas je g. župan odstopil c. kr. okrajnemu glavarstvu v Sezani, kakor nam je sam zatržil. Fantje so peli in fantje bodo peli, kar vé g. župan prav dobro. S

takim postopanjem gotovo ne uvede g. župan miru v občini, ampak bode žel, kar danes seje!

Prvi županov steber je slavni klerikalni agent, in zakaj bi mu ne bil? Pri županu dobi, kar želi, a tega ne doseže nikdar več, kar je sedaj; mesto da bi držal roko vboгим občinarjem, podpira one, ki ga gotovo ne bodo nikdar volili v občinski zastop. Le počakaj, Jože, še nekaj časa in odklenalo je!!!

Raznesla se je o našem klerikalnem podžupanu celo govorica, da je šel prostovoljno „na Dolini“ pod led, a hvala Bogu se ni vresničila, kajti dognalo se je, da g. podžupan je storil to le v sali, da se nekoliko ohladi.

Naše bralno društvo „Narodni dom“ je imelo dne 27. januarja 1901 občni zbor, ki se je vršil v najlepšem redu.

Klerikalci so napovedali društvu smrt a varali so se, kajti sedaj se je začela naša mladina v resnici zanimati za društvo, in voljeni odbor je dokaz, da društvo mora vspevati! Hvala taki mladini! Čitanje mora donasati željenega sadu, namreč splošni napredek, kojega je tudi slovenski kmet potreben.

„Prismojenemu Listu“ je dalo društvo slovo! „Volek Abadov“.

Domače in razne novice.

Osebnostne vesti. — Poštar gosp. Alojzij Ravnikar v Cerknem je imenovan poštarjem pri postnem uradu Ljubljana 3 in uvrščen v I. razred, 4. stopinja. Poštni sluga Jos. Benkoč v St. Petru, Niko Dorotich v Pulju, Fr. Mihelič, Evg. Mosegg in K. Milka v Trstu ter Jan. Cigoj v Gorici so postali definitivni. — C. kr. finančno ravnateljstvo v Trstu je imenovalo c. kr. davčna kontrolorja g. Iv. pl. Zatonija in Aleks. Berbuča davkarjema; davčne oficijale g. Mih. Andrejčiča, Karla Visintiniča, Fr. Ukoviča, Oktav. Marizza in pristava Feliksa Santina davčnim kontrolorjem; davčne pristave Jos. Catarina, Ivana Šustersiča, Al. Osbata, Karla Percolta in M. Abba oficijalom; praktikanti Fr. Grigolon, E. Crasnich, R. Conrad, Vincenc Placht in Al. Golja so imenovani pristavom; začasnim pristavom je imenovan Henr. baron Baum-Appelshofen. — Finančni tajnik dr. Gust. Lippert in davčni višji inspektor Alfonz Schaffenhauer sta imenovana finančnima svetnikoma za območje fin. dež. ravnateljstva v Trstu.

Poroki. — Včeraj se je poročila gospodična Antonija Drufočka iz znane rodoljubne rodine v Gorici z gospodom Dinkom Spinčičem, trgovcem in posestnikom v Mihotičih v Istri. Čestitam. — V ponedeljek se je poročil gosp. Julij Schlunder, posestnik in trgovec v Kobaridu, z gdc. Manzonijevo iz Kanala. Bilo srečno na mnoga leta!

Gospod I. Hrast, nadučitelj v Cerknem, nam je poslal daljšo izjavo, v kateri se dotika dopisov v „Gorici“ proti dopisom v „Soci“ iz Cerknega, ker se mu v enem podtika, da je on pisal tiste dopise, ob enem pa seveda tudi udriha po njegovi osebi. — Kar se tiče dopisov v „Soci“, izjavljamo in potrjujemo g. nadučitelju, da on ni pisal in ne poslal nobenega istih dopisov, marveč smo dobili iste iz povsem druge roke, radi česar moramo reči, da g. Hrast ne stoji z omenjenimi dopisi v nikaki zvezi. Kar se pa tiče posebej napadov v dopisu v „Gorici“ na osebo g. nadučitelja, posnemamo iz njegove izjave to-le: „Ker pa je vrgel ta neotesani „volilec“ (bolje borilec) po svojem cepcu v javnost besedi, merjajoči na mojo osebo (drugi mu gotovo tudi ne ostanejo dolžni odgovora), imenujem isto naravnost obrekovanje ter ga pozivljem, da stopi na dan s svojim pravim imenom, kakor jaz in potem mu pridem, naj bode prepričan, vsikdar s celim virjem nasproti. Da bi pa polemizoval po časopisih s kakršnim zahrbtnim obrekovalcem, ali celo zamazanim ignorantom, to mi pa ne pride na misel. Sicer pa se ta „volilec“ z vsimi svojimi sateliti sami obsodijo, ako ne pridejo s pravim imenom na dan! V Cerknem, 30. januarja 1901.

I. Hrast.

„Goriška ljudska posojilnica“ je dobila v januarju 80.000 kron novih hranilnih vlog. To kaže na zaupanje, katero uživa.

Klerikalci so vsi odpovedali svoje vloge, ki so skoro že vse po pravih izplačane. Pokadimo za njimi, ker to je v naših zavodih le nestalen in torej nevaren denar! Posojilnica je poslej na trdnjši podlagi nego je bila poprej. Prav je, da je do tega prišlo! Zadnje čase so prihajali v posojilnico razni dolžniki vsi prestrašeni, dasi jih nikdo ni za kaj opominjal, češ: naj se ima potrpljenje z njimi, da že plačajo itd. Prišlo je na dan, da klerikalni hujskači strašijo ljudi, da posojilnica vsa posojila izterjuje...

Na to odgovarjamo: Posojilnica izterjuje posojila le od znanih kričavcev, ki so bili pri posojilnici dobro postreženi, a v zahvalo rujejo proti njej po želji klerikalnih spletkarjev, — in še to le od takih, ki so neredni plačevalci ali pa

so postale njih premoženjske razmere slabše, da posojilo ni več tako varno kakor je bilo v začetku. Take ljudi naj streže poslej „Centrifuga“!

Drugače po posojilnici ne izterjuje posojil, izvemši seveda splošna pravila denarnih zavodov! Kjer obresti zaostajajo, poroki odpovedujejo poroštvo, se imetje očitno slabša itd.: tam se posojilo mora izterjati ne glede ni na levo ni na desno! Tako je po vsem svetu — pri nas tudi! To kaže le, kako varno in previdno se tu postopaj za zaupnimi denarji! Tako mora biti!

Prosimo rodoljube, naj poročajo vselej, ko zalotite koga, da šuje proti kateremu denarnemu našemu zavodu. Treba bo par njih prav eksemplarično — stresti — za brezvestna ušesa!

Trgovsko-obrtna zadruga je že prekorčila prvi milijon kron podpisane lastne glavnice. S to glavnico — in poleg tega je še neomejena zaveza — jamči varnost hranilnim vlogam. Lahko rečemo z mirno vestjo, da tako varnega zavoda ni na celem Primorskem, niti v Trstu, in sicer ne le med Slovenci, marveč tudi med drugimi narodi. — Kdor hoče torej tudi največje svote povsem varno naložiti na obresti, naj pride vsakokrat v to zadrugo. — Več spregovorimo v posebnem članku!

Razširjamo „Primorca“ in „Soča“. — V „Slov. Narodu“ od 1. t. m. smo citali to zanimivo notico: „Odkar izhaja „Rodoljub“ kot tednik se oglašajo dan na dan naročniki in zdaj se razpošilja 6000 izvodov tega lista. Največ zaslug imajo tisti rodoljubi, ki so po več iztisov naročili, da se brezplačno dopošiljajo revnejšim kmetovalcem. Ljudstvo čita z veseljem „Rodoljuba“ in koder je list razširjen, povsod se opazuje veselo gibanje med kmetovalci. Žal, da se v nekaterih okrajih somisljeniki še vedno ne ganejo in ne store ničesar, da bi se „Rodoljub“ razširil. Na nože! Mi nimamo prižnic in spovednic, mi ne moremo za svoje ideje drugače delati kakor s časopisi. Zato pa prosimo somisljenike po deželi, naj agitujejo za „Rodoljuba“!

Zdelo se je nam vredno to omeniti, da razvidijo naši veljaki po deželi, kako je drugodi. Reči moramo, da naš „Primorec“ je precej razširjen po deželi, saj se tiska 2000 iztisov, ali nikakor ni še dosti razširjen. So kraji, kjer ga imajo skoro v vsaki hiši, so pa tudi taki, kjer je le malo iztisov „Primorca“ naročeni. Pri zadnjih volitvah smo videli, da tam, koder sta razširjena naša dva lista, je bil boj proti nasprotnikom prav lehak, dočim je v onih krajih, kjer jih ni, prevladavala črna tema; neuko in nevedno ljudstvo po tistih krajih niti vedelo ni, zakaj prav za prav gre, zato se je oklepalo še vedno le nunca, kateremu je verjelo, da gre za sv. vero, čeprav je lagal.

Klerikalci dobro poznajo moč časopisja, zato pa so si postavili sedaj nalogo, razširiti „Primorski List“ in „Gorico“, kjer se le da, zlasti „Primorski List“ med ljudstvo ter izpodrinuti „Primorca“.

Ustanovili so posebno „Tiskovno društvo“, kateremu bo poleg drugega glavna naloga, delati na to, da se vsaka hiša naroči na „Primorski List“, seveda po najnižji ceni, kar mogoče, in če ga že ne more naročiti, pa se mu ga da brezplačno. Duhovniki po deželi že naročajo kar sami za svoj denar po več iztisov „Prim. Lista“ ter ga vsiljujejo na vse načine v vsako kmečko hišo ter ga dajejo tudi zastoj, samo da bi le pregnali „Primorca“. Oni računajo tako, da v prvih letih nekaj zrtvujejo, potem pa bi se ljudstvo privadilo in bi plačevalo samo ob sebi rado ta farovski list, „Primorec“ pa bi bil iztisjen. Tako računajo in v ta namen so začeli zastavljati vse svoje moči, dobro vedoč, da pri tem delajo v prvi vrsti sami zase, ker glavni namen klerikalnih glasil, „Prim. Lista“ in „Gorice“, je ta, da obdržijo duhovniki v ročno komando nad nami vsemi v celi deželi! In kako že delajo po lecah, spovednicah, farovžih, hišah in cestah. Nikdo ni varen pred njimi, vsakemu molijo „Primorski List“ pod nos.

Rodoljubi! Proti takemu počenjanju in izpodkopavanju tal narodno-napredni stranki se moramo odločno upreti. Upremo pa se s tem, da delamo z vso silo na to, da se razširi, kar le mogoče, „Primorec“ med ljudstvom, v vsaki boljši hiši pa mora biti „Soča“. Rodoljubi! Kar zrtvuje v ta namen, zrtvuje tudi samim sebi, svojemu ugledu, ker duhovščina stremi za tem, spodkopati tla vsem naprednjakom z razširjanjem svojih časopisov, tako, da bi bili vi odvisni od ljudstva, katero hujskajo prav po tistih časopisih proti vam. Rodoljubi! Razširjajte pred vsem našega „Primorca“, skrbite za naročbo, od naše strani se že zgodi na to stran, kar mogoče, da se olajša plačevanje. Za danes opozarjamo vas pred vsem na nakano duhovščine, katero ima s svojim „Tiskovnim društvom“, proseč vas, da to uvazujete, kakor pritiče. — O tem se bo bavil tudi še izvrševalni odbor narodno-napredne stranke. Potem spregovorimo še naprej. V to svrhu treba najkrepkeje organizacije. Časopisje nam bodi glavna moč!

„Goriški Sokol“ je imel po navadi zadnjih let svoj redni letni občni zbor na Svečnico ob 2. uri popoldne v telovadnici. Starosta Andr. Gabršček je konstatoval sklepčnost, otvoril zbor in prešel takoj k prvi točki: poročilo o društvenem delovanju. Poročila sta brata Musič in Šaup. Iz tajnikovega poročila posnemamo, da poleg vseh onih veselice, katere so bile svoj čas ozna-

njene in opisane v „Soči“, je skrbelo društvo med drugim tudi za petje in tamburanje, katero je podučeval z vso marljivostjo brat Vuga. Sokolsko društvo je skrbelo za napredek goriških Slovencev tudi na glasbenem polju s tem, da je postavilo temelj narodni godbi, to je orkestru v Gorici. Kakor znano, je pričela pred dvema letoma glasbena šola, v kateri je bil prevzel podučevanje res marjlivi in navdušeni brat Širca. Ta šola je prigla res do lepega napredka, katerega so se mogli veseliti tudi udeležniki pri zadnjih naših plesnih zabavah, tako da smemo gojiti up, da čez čas ne bomo potrebovali tuje godbe niti pri večjih veselicah. — Društvo šteje sedaj 121 rednih članov, 1 častnega člana in 2 pokrovitelja. — Konečno moramo se pripomniti, da iz tajnikovega poročila odmeva živo delovanje „Sokola“ v lanskem letu, katero postaja živahnejše od leta do leta. Bodi vedno boljše in vedno bolj živahnejše!

O društvenem življenju v telovadnici ter o gojitvi telovadbe, te kardinalne točke vsakega sokolskega društva, je poročal načelnik brat Šaup. V preteklem letu so se vršile telovadne vaje vedno po dvakrat na teden, in sicer ob torkih in četrkih. Telovadilo se je vedno v dveh vrstah, parkrat celo v treh. Pomagala sta s početka brat Bačner, pozneje brat Brajnik. Poleg tega so bili v zadnjem času v telovadnici vajenci, ki so telovadili ob sredah in sobotah. Iz poročila je razvidno, da jako napredujemo v telovadbi in dosežanju načelniku bratu Šaupu gre vse priznanje. Le čvrsto naprej!

Iz blagajnikovega poročila posnemamo te številke: mesečnina K 70440; dohodki veselice K 155848; radodarni doneski K 33476; preostanek iz 1899 K 15578; torej skupaj K 275342. Stroškov je bilo: stanarina in svečava K 71174; troški veselice K 114866 ter razni drugi troški za napravo raznoterega potrebnega orodja, s čemur se je pomnožil inventar, tako da znašajo izdatki K 275102. Čisti inventar po odbitku 10% za to leto znaša K 160478; saldo bilance kaže svoto K 164106, kar predstavlja aktivno premoženje društva. Vidi se, da lepa opora društvu so bile veselice, s katerimi treba nadaljevati v razvedrilo in zabavo telovadcev ter občinstva. V tem pogledu društvo vidno napreduje od leta do leta. Želimo mu to tudi v prihodnje. Med ljudstvo treba zanesti sokolski ponos in zavednost!

Pred volitvijo novega odbora izjavi starosta Gabršček, da nove izvolitve ne sprejme več, ker ima preveč drugih poslov in je zdaj v Gorici brat dr. Treo, Sokol z dušo in telesom, ustanovitelj dveh in ustanovitelj tretjega (tistojini) „Sokola“, torej mož, ki bi bil za to društvu vrl voditelj. Sedem let, prvi, sem stal na celu temu preznamenitemu društvu, in v tem času se je take lepo razvilo, da ga mora biti vesel vsak Slovenec. Prav mirnim srcem ga prepuščam spretnim rokam dr. Treota, katerega si želim za naslednika. — Naglašal je dalje še Sokolske težnje, poklical v spomin Fagnerja in Tyrša, katerima se je zaklicala „slava“ — in pretrgal zborovanje na nekaj minut.

Predno pa se je pričelo voliti, se je oglasil brat dr. Gruntar ter slavil zasluge dosedanjega staroste za sedanjí razvoj našega društva. Ako pa danes izjavlja, da ga drugi posli ovirajo v vodstvu „Sokola“, ki se čedalje lepše razvija, mu moramo to verovati, dasi se neradi ločimo od njega. (Zbor mu zakliče presrčni „slava“.) On sam nam je priporočil za naslednika dr. Treota, katerega cenimo in ljubimo vsi. Predlaga, naj se izvoli dr. Treo z vsklikom za starosto „Goriškega Sokola“, kar se tudi zgodi. — Po listkih pa so bili izvoljeni v odbor bratje: dr. Gruntar, Gabršček, Musič, Konjedic, Šaup in Gilčvert. (V prvi obdoroži seji so si tako razdelili posele: podstarosta dr. Gruntar, tajnik Šaup, blagajnik Gilčvert, gospodar Musič.) — Brat dr. Treo izjavi, da sprejme izvolitev, in naglašala, da se je že veliko let vedno živo vdeleževal sokolskega gibanja; da želi odslej posvetiti svoje moči našemu „Sokolu“, ali prisi bratskega sodelovanja vseh članov. — V razsodništvo so bili izvoljeni bratje: dr. Tuma, prof. Seidl in Poveraj. Pregledovalcem računov pa bratje: Kopač And., Štukelj in Pohlín. — Izvoli se tudi stalni veselični odbor 6 članov, ki se po potrebah lahko pomnožujejo. Zbor se zaključil. Bil je precej živahen in zanimiv. — „Goriški Sokol“ ima pred seboj dobo čvrstega razvitka in jako hvaležnega delovanja v mestu in okolici. Naprej!

Navadna slesparstva. — „Norica“ poroča o novi deželni dokladi na užitnino in pravi, da so za njo glasovali vsi slovenski poslanci, da je dr. Tuma naščuval krčmarje, da so se uprli nameri deželnega zbora itd., ter tako oskodovali deželno blagajno za najmanj 160.000 kron. — Kakor se vidi, stari slespar v „Gorici“ se ne miruje, hoče jih dobiti še po zobeh. Mi smo dokazali, kako brezvestno je prof. Berbuč stavil svoj famozni predlog, ne da se je o stvari kaj poučil. Zahtevali smo referata, pa ga nikjer ni bilo; in deželni odbor sam je prišel do spoznanja, da — vsi vkup ničesa ne vedo o dohodkih, izdatkih in dobičku ali zgubi! Poročilo strokovnjaka sosedne dežele pa pravi, da lastna uprava v tako majhni deželi bi nosila le — zgubo! Odškod zajema torej stari slespar v „Gorici“ dobiček 160.000 kron? Slespar hoče dalje slespariti svoje „bravce“, toda naših krčmarjev in mesarjev ne bo, so preveč pametni možje. In s tem dovolji!

I seveda! — „Norica“ je prinesla na naslov g. Gabrščka zopet dolgo klobasarijo pod tem naslovom, in sicer vsled fikсне ideje, da je Gabršček pisal odgovor v „Soči“ tudi pod enakim naslovom. Tu pa moramo izjaviti, da odgovora v „Soči“ ni pisal gosp. Gabršček. — Iz tega lahko sodi vsakdo, ki je morda čital „Norico“, kakošne vrste polemika je po klerikalnem uku:u. Kogar hočejo udariti, udrihajo po njem tudi ko ni prav nikakega povoda. Gospodje si nekaj izmislijo, potem pa lop po neljubih osebah! Kako se zlagajo te udriharije, ko je s tem izpodbita vsa podlaga? Vidite, modri „Noričani“, da je najpametnejše, ako odgovarjate raje bolj stvarno ter opustite stikanje po osebah, kdo je napisal to ali ono, ker se s tem le smešite.

Kar se tiče notice „Politika v Šoli“, pa ostanemo pri tem, kar smo povedali, ker je vse resnično in prav iz zadnjega časa. Ako menite, da bomo take reči zmolčevali, se jako varate! Kdor med nami služi, naj bo nepristranski uradnik, hujskačev v Šoli pa ne bomo trpeli. Otroci sami so razumeli, kaj hoče strastni možic, in so doma povedali — od tod pa je došlo v naše uredništvo. Da se stariši boje za svoje otroke in dijake pred klerikalno maščevalnostjo, je dognana reč — in od gotovih stranij se je stariše tudi terorizovalo s tem, da imajo otroke v šolah in da naj torej gledajo, kaj delajo! — „I seveda“ takih lumparij ne bomo trpeli! Teško je sicer, priti jim do dna . . ., toda utegne se vendarle včasih posrečiti! „Norica“ naj le brca dalje in jemlje grešnike v zaščito, nas to nič ne briga!

Slaba reklama za „Centrifuga“. — Gospod dr. Pavlica je čutil potrebo, približiti izjavo proti nekaterim govoricam, to je, da „Centrifuga“ ima dovolj denarja, ker jej dobri prijatelji še vedno nosijo hranilne vloge in jej je tudi klerikalna „Ljudska posojilnica“ v Ljubljani zagotovila zupanje (!!). Le pri izposojevanju da je ta „Centrifuga“ jako previdna, zato pa jo zdaj opravljajo oni, ki niso dobili posojila! — Mi dostavljamo, da ima „Centrifuga“ res neumornih agitatorjev, ki jej pridobivajo hranilnih vlog z obrekovanjem „Goriške ljudske posojilnice“. Celo v spovednici govore o teh rečeh! — Kar se tiče izposojevanja, bi vedeli mi marsikaj povedati, toda nas prav nič ne briga, če hočejo klerikalci svoj denar tudi v vodo pometati.

Za „verne“ katolike. — Kako daleč more zapeljati klerikalce stanovska strast in vladateljnost, o tem spričuje trditve, do katere se je povzpela „Olm. Zeitung“, glasilo olomuškega škofa Kohna, dne 5. t. m. V ti številki razlaga namreč ta ultramontanski list dolžnosti vernega katolika tako-le: „Za verne (überzeugungstreue) katolike je neomajljivo pravilo, svojega višjega pastirja poslušati, kakor v privatnem, tako tudi v javnem življenju kot od Boga poslanega vodnika“. Mi pa pravimo, da je le sreča, da so že davno minuli tisti „zlati časi“, ko se je vse treslo, ako je kak škof smajal z glavo in je mogel kak tak kardinal, kakoršen je Missia, priveriti narod svoj v propad. Kam bi prišli mi goriški Slovenci, ako bi poslušali svojega nadškofa tudi v javnem življenju, o tem spričuje dr. Gredolčič, ki je pod njegovim protektoratom srečno prijedral v — izdajstvo!

Billard in klavir iz druge roke, prav dobro, sta na prodaj. Pripravna posebno za kako društvo. — Oglase sprejme krčmar g. Peter Birsca, Corte Caraveggia v Gorici. — Opozarjamo na oglas „Išče stanovanje“.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — Seja dne 5. t. m. je bila začetkoma mirna, proti koncu pa je zavrelo. Prebrali so došle proteste proti nekaterim volitvam in že naznanjene državno-pravne ugovore Čehov. Češki agrarci in češki narodni socialisti so predložili besedilo v češkem jeziku, kar je provzročilo, da je pričel Wolf tuliti: „Kaj se tukaj čita!“ Čehi so ogorčeni protestirali na Wolfovo kričanje. Wolf: „Saj nismo v češkem dež. zboru!“ Češki agrarci: „Nemško se je doslej dovolj govorilo. Heil Buri!“ Nekateri nemški poslanci so se Wolfu pridružili in kricali Čehom: „Vas bodemo že še naučili!“ Predsednikov opominjevalni glas k redu se v ropotu ni prav nič slišal. Nemci in Čehi so si drug drugemu pretili in se psovali. Wolf je kričal: „Mi moramo vedeti in razumeti, kaj je na čeških ugovorih“. Na Kaizla je Wolf kričal, da ima penzijo. Predsednik je izjavil, da bode prihodnja seja v soboto, a nemški radikalec Kaiser je predlagal, da mora biti v petek, češ, da se zbornica mora pogovoriti o današnjem nastopu Čehov in o njihovih državno-pravnih ugovorih. Zbornica je pritrdila Kaiserju, da bode prihodnja seja v petek. Wolf: „Tü je večina za nemški državni jezik!“ Čehi ugovarjajo, ker je za sejo v petek glasoval tudi del Mladočehov, nekateri Poljaki in nekaj Jugoslovancev.

V državnem zboru jutri bo na dnevnem redu volitev predsednika poslanske zbornice. Načelniki nemških klubov so imeli skupno posvetovanje, ter nastopijo solidarno. Vsi češki poslanci, čeprav v raznih klubih, podajo predlog, da naj se voli adresni ošek in naj zbornica odgovori na prestolni govor. Predlog pade, ker ne dobi dvetretjinske večine, ali debata bo zanimiva.

Prestolni govor smo na kratko omenili že zadnjič. Obsega v glavnem dolgo vrsto gospodarskih potreb različnih vrst, se takne potrebe delavnosti parlamenta itd., kar se pa tiče jezikovne ravnopravnosti, pa se lepo izvije, ali tako, da mora vsak Slovan občutiti, da bo stavljen še dalje Nemeec na prvo mesto povsodi v Avstriji in da Slovan ostane podrejen. Ali moreš potem zaupati tudi gospodarskemu programu, da boš tam ravnopraven, ako te pehajo drugodi povsodi v ozadje? Mislimo, da ne. Radi tega so Slovani nezadovoljni s prestolnim govorom — in boj za enakopravnost se mora nadaljevati! — Nemci silijo na dan z nemskim državnim jezikom ter stavijo predlog, da se ga proglasi kot takega. Slovani k temu ne bodo molčali, marveč morajo to preprečiti, če ne drugače, pa z obstrukcijo! — Kardinal Missia, ki je član gospodarske zbornice, je predlagal, da se odgovori na prestolni govor z adreso, kar se zgodi.

Hrvatsko-slovenski klub v državnem zboru na Dunaju je zasnovan. Novi klub je izdal tak komuniké: „Hrvatsko-slovenski klub stoji na krščanski podlagi. Zavzemati se hoče z vsemi zakonitimi sredstvi za narodne pravice Hrvatov in Slovencev in njih vsestranski napredek na kulturnem in gospodarskem polju. Posebno pozornost bode posvetil vprašanju zgradbe južnih železnic v južnih pokrajinah monarhije. Pripravljen je vzajemno podpirati opravičene zahteve vseh ostalih slovenskih narodov ter v to svrhu dobiti čim ožjo zvezo z njih zastopniki. Klub bo uvaževal prepričanje onih svojih članov, kateri so za oživotvorjenje hrvatskega državnega prava ter so podali odnošno, pravno zahtevanje v poslanski zbornici dne 5. februarja. Na Dunaju, 5. februarja 1901. — Ferjančič, Perić, Ploj, Blankini, Robič, Spinčič, Ferri, Ivčević, Šupuk, Borčić, Zaffron, Vučković, Plantan, dr. Tavčar. (Podpišeta se Klaič in Gabršček.) — Klub se je takoj konstituiral in izvolil dr. Ivčevića svojim načelnikom in dr. Ploja načelnikom namestnikom. Slovenski napredni poslanci so odklonili vsako zastopstvo v prezidiju tega kluba. — Klub torej obstoji in šteje 16 članov: 6 Slovencev in 10 Hrvatov. Srba nista pristopila. Tako je torej razdelitev jugoslovanskih poslancev na dva kluba gotova reč.

Proti anarhistom. — Doslej ni bilo mogoče po italijanskem kazenskem zakoniku obsoditi anarhista, ki je umoril koga, na smrt. Sedaj pa se bavi kazenski senat z načrtom zakona, ki bi dovolil smrt v takem slučaju. Za svoj zakonski načrt je zahteval minister nujnost, ker zakon ni reakcionaren ampak brani le socijalni red.

Ime Verdi. — O imenu ranjkega volilkega italijanskega muzika smo čuli to zanimivost. Tačas, ko so bili avstrijski vojaki za časa vojne z Italijo po raznih gorenjih italijanskih mestih nastanjeni ter se je pričelo med italijanskim narodom tisto splošno gibanje, katero je bilo poleg drugega povod zjedinenji Italiji, je bilo videti po tistih italijanskih mestih lepake z napisom: V-e-r-d-i, kar je značilo Viva Emanuele, Re d'Italia! Da so avstrijski vojaki trgali take lepake ter da je v to poklicana oblast iskala lepakarje, je umevno samo po sebi, ali umevno je tudi, da jih ni našla.

Pruski vohuni v ruski Poljski. — Veliko pozornost je povzročilo v Varšavi to, da so nedavno zaprli 8 pruskih vohunov, katere so po končani preiskavi poslali v Sibirijo. Ob tej priliki se je pokazalo, da je po vsej ruski Poljski mnogo pruskih vohunov, ki so v medsebojni zvezi. Trdijo, da je organizacija Nemcev v Rusiji tako popolna, da bi v slučaju ruske vojske z Nemčijo bile na vseh važnejših mestih brzobjavne zveze pretrgane, mostovi porušeni in železnice poškodovane. Nemski naseljenci vrše v Rusiji izvrstno svojo službo vohunov. Okrog velikih trdnjav kupujejo zemljišča, ter so jim utrdbe dobro poznane. Ruska vlada je opozorjena na vse to, ter sedaj strožje pazi na Nemce v Rusiji.

V Južni Afriki. — Iz Bruselja poročajo, da je dobil Krüger brzobjavko, da so se polastili Buri na portugalskem zemlju ležeče železnice Komjatiport-Delagoazaliv. Pri Morderfontainu so se sprejeli Buri z Angleži. Poročila angleška pravijo, da so bili Buri občiti, druga pa, da so ujeli Buri celo posadko, pritisnili vojaštvu znamenje, da je bilo ujeta, ter potem isto izpustili, ko so prisegli častniki, da se ne bodo več bojevali proti Burum. Epidemicne bolezni v angleški vojski so tako razširjene, da umre vsak teden 600 do 800 vojakov. Generala Kitchenerja smatrajo Angleži nesposobnega za vojno; zato mislijo na drugega poveljnika, pa tudi se čujejo med Angleži vedno pogostejše glasovi po miru. Ranjka kraljica je svetovala baje še v zadnjih trenutkih, da naj poskrbe, da se sklene kmalu mir. Vprašanje je le, kaj ukrene kralj Edward.

Kitajsko. — Poročajo, da kitajski cesar je izdal edikt, po katerem bo pregnan princ Tuan v kitajski Turkestan, Cuang mora izvršiti samomor, Yu Sien bode obglavljen, vitez Lan bode pa pregnan.

Narodno gospodarstvo.

Kanalsko sadjarsko in vinarsko društvo oddá letos sledeče kolči ameriških trl: 17.000 Riparia portalis, 3000 Solonis in 8000 Rupestris monticola. Udje društva dobé

do 500 kolec po 20 vinarjev, čez 500 do 1000 po 40 vinarjev, neudje plačajo 1 krono za 100 kolec. Oglasitve naj se podajo odboru, ki odloča o oddaji. Čepljena drevesca se bodo dajala udom, ki so plačali letnino, po 6 vinarjev. Oni gg. udje, ki so bili lani prezrti, naj se blagovolijo oglasiti pri odboru.

Opomnja: Riparia dobro vspeva v nepreilovnatih semljih, v suhi in apneni zemlji ne. Solonis enako, zraven pa tudi v ilovni, peščeni in bolj apneni zemlji. Rupestris monticola dobro raste v rahli, apneni zemlji. — V Kanalu, 4. februarja 1901. M. Zega s. r., predsednik.

Predavanja o zemljedelstvu v vojašnicah so uvedli v Belgiji. — V letu 1899—1900 je bilo 36 tečajev v 22 vojašnicah. Trajali so od početka grudna do konca malega travna in so se uvedli pri vseh posadkah, kjer se je prigrasilo najmanj 20 vojakov. Imeli so po dve predavanji v tednu po 6½ zvečer, ko so bili vojaki prosti od službe. Program je bil jako obsežen, toda predavajočim je bilo na voljo dano, izbirati si snov po zmognostih poslušalcev. Zlasti se je predavalo o naravi tal, o njih obdelovanju in boljšanju, o setvi in gojevanju rastlin, o krmiljenju in ravnanju z živino itd. Zraven tega so napravljali tudi izlete na gospodarstva po okolici. Toda, to je bilo v Belgiji, pri nas bi to bilo proti disciplini in pod vojaško cast!

Društvene vesti.

Društvo „Pravnik“ in njegovo glasilo „Slov. Pravnik“ v l. 1900. (Poročilo tajnika dr. Foersterja na občnem zboru „Pravnika“ dne 26. jan. t. l.) [Konec.] — Pravno filozofskega značaja je v našem „Pravniku“ objavljeni slavnostni govor „o pravni znanosti“, ki ga je govoril vseučiliški prof. dr. Fr. Spavec dne 3. marca lani pri slavnosti 25-letnice zagrebskega pravnika društva.

Spomin slavnega učenjaka v Pragi leta 1875, zamrlega dr. Josipa Krainza, ki je bil slovenskega rodu, posvečen je daljši življenjepisu.

Ne zabimo končno objave sklepov lanskega shoda odposlancev avstrijskih odvetniških zbornic in pa sklepov lanskega shoda odposlancev avstr. notarskih zbornic.

Toliko v pregled vsebine lanskega našega letnika, v kolikor se tiče njegovih znanstvenih člankov. Obsega pa „Slov. Pravnik“ razun člankov v vsaki mesečni številki bogato obilico odločb iz najnovejše pravosodne prakse. Da je izbira teh odločb vsikdar zanimiva, ker podaja najnovejše slučaje zgolj odločilne vrednosti, je priznано, ne manjka se niti priznanj s strani uredništev nemških juridičnih publikacij, ki so že mnogokrat objavila sestavke iz našega glasila.

V glasilu „Slov. Pravnik“ pojavlja se delovanje našega društva, na delovanje to je društvo opravičeno ponosno, tiči v njem zaklad marljivosti njegovih članov.

Na tem mestu spominjati se nam je nedavno zamrlega odvetnika, g. dr. Alfonza Moscheta. Bil je ranjki „Slov. Pravnik“ v letih 1881 do 1883 prvi ustanovnik in urednik. Po premoru štirih let je jel l. 1888. na novo izdajati „Slov. Pravnik“, dokler se ni istega leta ustanovilo naše društvo, ki je prevzelo nadaljno izdavanje lista, broječega danes 16 letnikov. V dr. Moschetu zgubilo je naše društvo zvestega prijatelja in člana, vse vrste pravniskega stanu pa simpatičnega in koncilijantnega stanovskega druga. Ohranjen bodi zaslužnemu možu v analah našega društva trajan spomin.

Izmed delovanja našega društva je se omeniti, da se je društvo udeležilo dne 3. marca lanskega leta 25-letnice hrvatskega pravnika društva v Zagrebu po deputaciji, obstoječi iz gospodov dr. Ferjancića, dr. Marjara in dr. Krisperja. Kakor povzamemo odnosnemu poročilu, se spominja deputacija odnosnih slavnostnih ur z največjo radostjo. Zadobila je duševne utise, ki naj jih navdajajo k čim intenzivnejšemu delovanju v prid razvoja našega društva.

Tudi slovesnega praznovanja stoletnice rojstva dr. Franceta Prešerna se je udeležilo naše društvo, zastopano je bilo pri vseh slavnostnih shodih, ki jih je priredila velikemu pesniku v spomin Ljubljana.

V odbor so bili izvoljeni na občnem zboru z dne 24. januarja načelnik dr. Ferjancić, kot njega namestnik dr. Marjara, kot tajnik dr. Foerster, kot blagajnik dr. Pirc, kot knjižničar sodni tajnik Kavčnik, kot ljubljanski odborniki: notar Gogala, sodni pristav Milčinski, dež. sodn. svetnik Polec, kot vnanji pa: ministerjalni tajnik dr. Babnik na Dunaji, odvetnik dr. Hrašovec v Celji in odvetn. kandidat. dr. Zuccon v Pulji.

V svojih zadnjih sejah se je odbor posvetoval za prihodnost, kako bi se nadaljevala društvena priročna zbirka zakonov, za katero so rokopiši že pripravljani, odnosno objavljeni in to: za zvršilni red z dodatnimi določbami in odločbami, dalje za trgovinski zakon in menični red. Tudi je odbor imel priliko posvetovati se o namenih okrožnega

zdravnika gosp. dr. Homana, ki je pripravil rokopis za kratko terminologijo sodni medicini. Konečno je odbor razpravjal nasvet, ali ne bi kazalo, da društvo „Pravnik“ začne prirejati popularno-znanstvena predavanja o praktičnih pravnih, upravnih in socialnih vprašanjih.

Današnjemu občnemu zboru bodi dana s tem prilikom, izreči svoje mnenje in svoje želje glede teh odborovih ukrepov.

Išče stanovanje

s 1. majem rodbina brez otrok. Želi si: 4 sobe, kuhinjo, sobo za služabništvo, klet, podstrešje. Vsaj jeden del mora biti proti solncu. — Ponudbe na upravnništvo „Soče“.

Naznanilo.

Podpisane naznanja slavnemu občinstvu, da

otvori osmico

v Škrblini na Krasi v nedeljo dne 10. februarja, kjer bode točil sladko kapljico izbornega vipavskega vina po jako zmerni ceni.

Svojim rojakom se prav topla priporočila za mnogobrojen obisk

Josip Čotar.

Štev. 59.

Razglas.

Podpisano županstvo odda dne 15. t. m. od 11.—12. ure predpoldne na javni ponudbeni dražbi delo zvišanja cerkvenega zvonika. — Kliena cena je 8200 K. — Vsak udeleženec mora položiti 5% no varščino in postavno kolekivano ponudbo v zaprtem pismu.

Pogoji in načrt so razpoloženi v občinski pisarnici do dneva dražbe.

Županstvo v Št. Andrežu, 1. februarja 1901.

Župan: Lutman s. r.

Goriška ljudska posojilnica

registrovano društvo z omejeno zavezo v Gorici

Gospiska ulica št. 7, I. nadstropje v lastni hiši.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni član društva, in se obrestujejo po 4½%. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila se dajejo samo članom, in sicer na menjice po 6% in na vknjizbe po 5½%.

Urađuje vsaki dan od 9. do 12. ure dopol. in od 2. do 3. ure popol. razven nedelj in praznikov.

Stanje hran. vlog leta 1899. okroglo K 1.400.000. Poštno-hran. račun št. 837.315.

Veliko zalogo šivalnih strojev, dvokoles in slamoreznic

raznih sistemov prve angleške tovarne „Heliocat“

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

ulica Municipio št. 1 mehanična delavnica v Nunski ulici št. 16 kjer je bila prej prodajalnica.

V zalogi imamo nad 100 šivalnih strojev vsake vrste na razpolago, kakor: za šivilje, krojače, čevljarje in sedlarje, tudi za umetno vezenje (Stickereri).

Cene so v gotovini od 80 gld. naprej. Z nami je vsaka konkurenca nemogoča!

Se topla priporočamo z odličnim spoštovanjem udani

SAUNIG & DEKLEVA.

Anton Obidič,

čevljar

v Semeniški ulici šte. 4

v Gorici,

priporočila se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Dobre ure in po ceni!

s 3-letnim pisanim jamstvom razpošilja na zasebnike

Hanns Konrad,

tovarna ur ter izvoz zlatulne Most (Česko).

Dobra ura Rem. iz niklja fl. 3.75;

srebrna ura Rem. fl. 5.80; srebrna veržica fl. 1.20; budilnik iz niklja fl. 1.95.

Tvrđka je odlikovana s c. kr. orlom; ima zlate in srebrne svetilje iz razstav ter tisoče priznanih pisem. — Ilustrovan cenik zastonj!

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar v Gorici na Kornu št. 8.

Priporočila vsakovrstno pecivo, kolače za birnance, torte i. t. d.

Priporočila se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Podpisana priporočila slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Semeniški ulici št. 1

v lastni hiši, kjer je Trgovska obrtna zadruga.

izšel je ravnokar

Kažipot in koledar po Primorskem

z natančnimi podatki

vseh krajev, uradov, trgovcev, obrtnikov itd. itd.

Dobiva se

v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček v Gorici.

Cena: K 1.60; po pošti 10 vln. več. Naročniki „Primorca“ dobe „Kažipot“ za 1 krono.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

sklepa

zavarovanja na smrt in na doživetje, doto otrokom, pokojnine in različna zavarovanja.

25-letni mož zagotovi proti četrtletni zavarovalnini K 6.42 zaostalom svojim K 1000.—, plačilno takoj po njegovi smrti ali pri dožitju 80. leta. Po petletnem plačevanju zmanjšuje se zavarovalnina za dividendo.

Najugodnejši pogoji. — Ves dobiček pripada članom.

V poslednjih letih je bilo izplačano 10 odstotkov zavarovalnine.

Izplačana dividenda	K 716.541.28
Reserve in fondi	K 20.579.494.88
Dosedanja izplačila	K 62.922.942.86

Pojasnila in tarife radovoljno pošilja

generalno ravnateljstvo banke „SLAVIJE“ v Pragi

na Havličkovem trgu,

kakor tudi nje generalni zastop v Ljubljani.

Prva slovenska trgovina z železjem v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo št. 5. Podružnica konec Raštela št. 2.

Zaloga v ulici Morelli št. 12, v Gosposki ulici št. 7. v posojilnični hiši.

Priporočila po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščevine, orodja za razne obrti in pohišnega, stedišna ognjišča, peči, cevi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbe. Provezemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolice

izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. Nussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga

najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev iz prvih tovarn. Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

„Ljubljanska kreditna banka“

v Ljubljani

Špitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, noveer, valut itd. po najkulantnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurzni izgubi.

Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokonto s 4½% nim obrestovanjem od dne vzlaga do dne vzdiga.

Eskomt menjic najkulantnejše.

Borzna naročila.